

Johan Deurell: PÅVEN SOM CURATOR

Under 1900-talet försvagades kyrkans roll som mecenat och beställare av ny konst. Med undantag för några ljusglimtar av Matisse och Chagall fanns inte mycket att hurra över. Men det är på väg att vända. Nu hoppas kyrkorna (precis som modevärlden)

på att attributen vi tillskriver samtidskonsten — ung, relevant och framåtskridande — ska smitta av sig på deras verksamhet och dra folk till en rörelse som är i desperat behov av nya medlemmar.

Och ett antal nya projekt och beställningar tyder på att samtidskonsten går ganska bra ihop med kristendomen. Gloucester Cathedral i England har det senaste decenniet anordnat årliga residenser för konstnärer och i höstas huserade en skulpturutställning där verk av bland andra Antony Gormley och Damien Hirst visades i domkyrkan. (Tänk att verk av nittiotalets skandalkonstnär skulle hamna i kyrkan!) St Pauls Cathedral i London var inte sena att haka på trenden och beställde förra året två videoinstallationer av Bill Viola, vilka ska installeras permanent i katedralens amerikanska minneskapell i början av nästa år.

Av tradition har den katolska kyrkan haft större intresse för konst än den protestantiska. Inte så konstigt. En reformert idé var nämligen att befria kyrkan från bildkonsten. De första protestantiska kyrkorna anammade därför en minimalistisk konstagenda signerad Gustav Vasa, Henrik VIII eller någon annan nordeuropeisk regent. Den katolska motreformationen gjorde tvärtom; Caravaggios filmiskt ljussatta fresker och Berninis nästan levande skulpturer vittnar än i dag om att det var under den tidiga barocken i nuvarande Italien som kyrkokonsten nådde sin höjdpunkt.

Vatikanens fördomande av Maurizio Cattelan och Martin Kippenberger — som båda inspirerats av bibliska figurer eller symboler i sin konst — gör att man undrar hur en modern motsvarighet skulle kunna vara möjlig. Men även katolska kyrkan gör nu sitt bästa för att ta tillbaka sin gamla titel som den samtida konstens beskyddare. Inte underligt, efter alla skandaler behöver de, minst sagt, lite positiv pr. Ungefär samtidigt som de nya altartavlorna för St Pauls offentliggjordes kontrade därför Vatikanstaten med att de tänker medverka i Venedigbiennalen 2013. Gianfranco Ravasi, ansvarig för paviljongen, sa i en intervju att "de stora religiösa symbolerna, berättelserna och de andliga figurerna kan stimulera en konst som allt oftare saknar ett budskap".

Frågan är när trenden kommer till Sverige. Får jag välja borde Svenska kyrkan visa katolikerna i Vatikanen var altarskåpet ska stå redan under 2011. Som en vågad samlare av spännande samtidskonst skulle kyrkan garanterat få tusentals nya besökare. Och våra bästa konstnärer skulle få arbeta för en välbeställd institution — med landets intressantaste utställningslokaler ■

FRAMGÅNGSRECEPT FÖR SVENSKA KYRKAN

Venedigbiennalen 2013

Gör som Vatikanen och medverka med en svensk paviljong.

Extreme Church Makeover

Tomma småstadskyrkor borde profilera sig som Meckan för samtidskonst. Tänk er Santiago de Compostela och Guggenheim Bilbao rolled into one!

Rekrytera ikoner

Snåla inte med lönerna utan anställ en supercurator av typen Hans Ulrich Obrist som ytterst ansvarig!

Fotografi Maja Flink